

ת"פ 18778/05 - אבריאל בר-יוסף נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו

ת"פ 21-05-18778 מדינת ישראל נ' גנור ואח'

מספר בקשה: 139

לפני כבוד השופטת טלי חיימוביץ
ה המבקש:

아버יאל בר-יוסף
עו"ז בכ עזה"ד חן, פינטו גבסון, לזר וסרטל

נגד
המשיבה:

מדינת ישראל
עו"ז בכ ע"ד גולומב, תבור, נולמן ודניאל כנען

החלטה

1. עתירה נאשム 6 (להלן: "ה המבקש"), אליה הטרפו גם נאשימים 5-1 ו-7, לפי סעיף 74(ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "חסד"פ"), לבחון את חומר המודיעין (הכולל בעיקר צווי בית משפט) ולהורות על העמדתו לעין ההגנה בהתאם לקריטריונים הקבועים בסעיף 74(א)(2) לחסד"פ.
2. תחילתו של היליך בבקשת לגילוי חומרCHKירה, שהמשיבה סיוגה כחומר מודיעין (בקשה 81). בוגדר החלטתי בבקשתה, דעתך אך בשאלת העקרונית - האם צווי בית משפט שהتابקו על ידי יחידת מודיעין הם בוגדר "חומר מודיעין", כהגדרתו בסעיף 74(א)(2) לחסד"פ ולכן חסויים.
3. קיבלתי את עדמת המדינה, לפיה צו בית משפט יכול להיות "חומר מודיעין". הוסיףתי וקבעתי כי ההגנה רשאית לעתור להסתת החיסין בהתאם לסעיף 74(ב) לחסד"פ, ככל שהחומר נכלל באחת מארבע הקטגוריות הקבועות בסעיף 74(א)(2) לחסד"פ (ראו החלטתי מיום 14.6.23 סעיף 21, ובש"פ 4930/23 (ນבו 30.8.23 סעיף 40)).
4. על כן הוגשה בקשה זו, בבקשתה משלימה, להעמיד את החומר לעין ההגנה, בהתאם לקריטריונים הקבועים בסעיף 74(א)(2) לחסד"פ.

טענות המבקש

5. בשל מגבלות החיסין, על בית המשפט לשמש עיניים לבקשתו, לעבור על כל חומר המודיעין ולבודק האם הם בכללים באחת מארבע הקטגוריות הקבועות בסעיף 74(א)(2) לחסד"פ, המצדיקות חשיפתם.
6. בית המשפט التابקע להopsis ולבדוק, האם ניתן לפרט עוד את מהות החומר שברשימה, כך שייתאפשר להגנה לפנות בבקשתה מנומקת ומושכלת יותר.

עמוד 1

.7. ההגנה מינהה כי פעולות החקירה מושא הצוים היו רלוונטיות עבור להוצאת הצוים, והראה לכך היא שבתי המשפט נעתרו לבקשתם להוציאם. מכאן, שכל אחד מהצוים היה רלוונטי לחקירה. ההגנה אינה יכולה להוסיף ולنمוק בדבר רלוונטיות החומר כיום, שהרי כל שודע לה על אודות הצוים הם האותיות והמספריים בהם סומנו, טווות התאריכים בהם הוצאו ומספרם (כ- 60).

.8. נכון קוצר ידה של ההגנה להתמודד עם דלות המידע שבפנייה, חובה מוגברת מוטלת על בית המשפט לבדוק בעצמו מול המאשימה, את הרלוונטיות הנטענת לכל צו, ועל המדינה להסביר מדוע צוים שהיו רלוונטיים בשלבים הראשונים, ביום כבר אינם רלוונטיים.

.9. גם צוים שלא הניתנו תוצרים או לא בוצעו יכולים להיות רלוונטיים להגנת הנאשם. למשל, השאלה מדוע לא בוצע בסופו של יום והאם יש בכך בכך לפגום במהימנות העד הרלוונטי. או אם צו הניב תוצר "לא רלוונטי", יש לבדוק לא רק את קיומ החשד אלא גם את שלילתו, או מדוע לאחר שהוצאו הצוים ויתרה היחידה החקורת על עשרות פעולות. יש גם רלוונטיות לנימוקי המשטרה בעת הוצאה הculo, גם אם הוא לא בוצע בסופו של יום.

.10. לנאים במדינה דמוקרטיות זכות מהותית שמקורה בזכותם להליך הוגן, לקבל מידע על כלל הפעולות שהרשויות החקורת נקטה נגדם. אין זה מסע DIG, שכן מידע זה עשוי להיקם לנאים הגנה מן הצדק, למשל עקב חוסר פרופורציה בפעולות החקירה, או להציג על חשדות שהתבדו וכיוצא ב', בפרט נכון מספרם הגדל של הצוים. אם המשטרה ויתרה על פעולות החקירה מסוימות בצוים שלא מומשו, יתכן ופעולות אלה דזוקא היו מפריכות את החשודות, ובהדרן לא ניתן לעשות כן.

.11. אך גם באשר לעד שלא הוחש בחקירה, אבל הוציאו נגדו צו בגין חשד מסוים. הוא יכול להיות עד מרכזי והגנה לא יכולה לדעת על כך, אלא אם תעין בצוים.

.12. בנוסף, יש רלוונטיות לשמות החשודים שעולים מהצוים גם בגדר טענות החוטא, נגד גורמים שיכל וナンחו החשודות ככלפיהם.

טענות המשיבה

.13. תכליותיו של תיקון מס' 75 במסגרתו תוקן סעיף 74 (א)(2) לחס"פ והפרשנות הנגזרת מהן, הן כי על המבוקש לעיין בחומר מודיעיני החוסה תחת חיסין סטטוטורי, לעמד בנטול מוגבר מזה הנדרש בבקשת חומר חקירה לפי סעיף 74. על המבוקש הנטול להראות כיצד לראייה השלכה קונקרטית על העובדות המתוארכות בכתב האישום, תוכן עדות שאמורה להישמע, לראייה שאמורה להיות מוגשת או למהימנות של עד מרכזי ולתועלת ממשית אשר תהווה הצדקה לגילוי החומר המודיעיני (בש"פ 20/1378 יניב זגורני נ' מדינת ישראל (נבו 07.04.2020); פסקה 4 להנחיית פרקליט המדינה מס' 7.12 "הגבלת זכות העיין בחומר מודיעיני הנוגע לחקירה").

.14. המבוקשים לא הרימו את הנטול להראות קשר קונקרטי בין החומר המבוקש לאחת מארבעת הקטגוריות, אלא הטילו משימה זו על בית המשפט. משכך מדובר במסע DIG בלתי מזוקד.

.15. רשימת החומר המודיעיני שמסירה המאשימה להגנה, כוללת אינפורמציה בנוגע לתאריך, אפיון כל קבוצה ומספר הצוים. אך, אין ממש בטענת המבוקשים כי החומר המודיעיני לא נחשף ولو ברמז.

16. טענת ההגנה לפיה כל ידיעה הקשורה באחד מ-309 עדי תביעה מקינה רלוונטיות של הצו, אינה תואמת את לשון החוק המדבר על "עד מהותי". ההחלטה שכן ניתן אף הוא מצביע על חוסר רלוונטיות, שכן מדובר על פעולות איתור, פעולות חוקירה שלא הניבו תוצאות, כאשר שלא מומשו או ככלה שלא הניבו תוצאות רלוונטיים לאישום. ההגנה לא נימקה כיצד פעולה חוקירה שלא מומשה או פעולה איתור יכולה להשילר על מהימנותו או תוכן עדותו של עד כלשהו.
17. הדברים מתחדדים יותר כאשר המבוקשים טרם השיבו לכתב האישום. סעיף 74(ד) לחוק מפנה לסעיף 46(א1) לפיקודת הראות, לפיו אחד מהשיקולים שעלה בית המשפט לשקל בchalutato היא "הקשר שבין החומר החסוי לגדר המחלוקת בין בעלי הדין בשים לבגרסת ההגנה", וזה כאמור לא ידועה.
18. אשר לבקשה לפирוט נוספת, הרי שהנושא הוכרע על ידי בית המשפט העליון, שקבע כי אין מקום לפירוט נוסף בראשימה.
19. המאשימה עותרת להימנע מלזכיר בעינינו תקדים, לפיו בכל הליך יבחן בתם המשפט את כל פעולות המאשימה, האם בוצע סיוג נכון של החומר.

דין

20. בוגדר הדיון בבקשת המקורית לגלוי חומר החוקירה ב-23.6.6, הוצגו בפניו חומר מוודיעין וקיבaltı הסברים מאנשי המודיעין בדבר מהותם והאינטרסים שיפגעו אם יחשפו. במסגרת הדיון בבדונה, קיימת ישיבה נוספת נספת במעמד התביעה ואנשי המודיעין, וקיבלוו הסברים עמוקים יותר ביחס לכל אחד מהצווים.
21. על כן, אין לי צורך להידרש לשאלת שבסמחלוקת - איזה נטול על הנאשם להרים כדי שבית המשפט יבחן את תקינות הסיוג שנעשה על ידי המדינה, בהינתן הפירוט המינימאלי לשיטת ההגנה, שניתן לצווים. מילא בוחנה צזו נערכה על ידי במסגרת הדיונים בבקשת.
22. בבחינת החומר נתתי דעתך לבש"פ 20/1378 יניב זgori נ' מדינת ישראל (נבו 20.04.2020). נקבע שם כי סעיף 74(א)(2) לחס"פ איןנו מכון לכך שהביטוי "חומר שמתיחס לעובדות המתוארכות בכתב האישום" יכול כל חומר מוודיעיני הרלוונטי למשפטו של הנאשם. זאת על מנת שלא להשות את מעמדו של חומר חוקירה מוודיעיני לחומר חוקירה רגיל: "ברוי הוא, כי לא לכך התכוון המחוקק בקובעו הסדר מיוחד עבור חומר מוודיעיני. המחוקק ביחס להקנות לחומר מוודיעיני מעמד מיוחד וחסינות מיוחדת מפני גלווי, ועלינו לקיים את דבריו. פרשנות שהופכת את דבר המחוקק בסעיף 74(א)(2) לחס"פ להסדיר חסר חשיבות, שלמעשה חוזר על הכלל הקבוע בסעיף 74(א)(1) לחוק, לא תקיים מושכלת יסוד זו ועל כן לא אוכל לאמצה" (פסקה 31). בכל הנוגע למהימנות עד, נקבע כי רק חומר שיש לו השלכה קונקרטית, להבדיל מהשלכה כללית או ערטילאית על מהימנות העד, יגישים את תכליות הצעת החוק.
23. דהיינו, מבחן הרלוונטיות לחוקירה, לו טענה ההגנה, איןנו המבחן היחיד לחישוף חומר מוודיעין, אלא נדרשת השלכה קונקרטיבית, באופן שתצמיח להגנה תועלת ממשית מה מידע (שם בפסקה 36).

24. במסגרת בוחנת החומר, שאלתי גם את השאלה שהעלתה הגנה בטעינה, כגון, מדוע לא בוצעה פעולה חוקירה חרף קיומו של צו המתיר זאת (ביחס לכל אחת מהפעולות הרלוונטיות) ומה משמעות הויתור, או מי האנשים שניתנו נגדם צווים, האם הוחשדו ואם הגנה יכולה לדעת על עצם החשד גם ללא הצוים.

.25. לאחר ששמעתי את הסברי המדינה ואנשי המודיעין, נחה דעתך כי אין מדובר בחומר שתצמיח ממנו תועלת ממשית להגנה, באחת מארבע הקטגוריות הנΚקבות בסעיף, או בטענות החוטא של נאשם 1 או בטענותיו לפי סעיף 56(א) לפקודת הראות [נוסח חדש], תשל"א - 1971. מנגד, חשיפתם תביא לפגיעה באינטראסים המוגנים על ידי התקן לחסד"פ, אשר החשוב בהם הוא צמצום הפגיעה בחשיפת מערכם המודיעין של רשות החקירה. בפרט, עלול גילויים של החומרים לפגוע בחיסון שיטות ואמצעים.

.26. על כן, אני>Dוחה את הבקשה.

**ניתנה היום, כ"ז אדר א' תשפ"ד, 07 ממרץ 2024, בהעדך
הצדדים.**